

A Fővárosi Ítéltábla a Kapolyi Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Kapolyi József ügyvéd) által képviselt felperes neve Zrt. (...) felperesnek, az Olasz BalázsÜgyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Olasz Balázsügyvéd) által képviselt alperes neve (...) alperes ellen szerzői jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 22. napján kelt, 25.P.27.865/2010/12. sorszámú ítélete ellen az alperes 14. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a veszélyeztető magatartástól eltiltás iránti kereseti kérelmet elutasítja, mellőzi a meghaladó keresetet elutasító rendelkezést, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetékből a felperes 48.000 (Negyvennyolcezer) forint, az alperes 528.000 (Ötszázhuszonnyolcezer) forint illetéket köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a továbbiakban tartózkodjon attól, hogy az általa üzemeltetett „z....hu” internetes portálon tőzsdei adatokat szolgáltatson a felperessel kötött adatszolgáltatási szerződés megkötése nélkül.

Kötelezte az alperest továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.000 eurót és ezen összeg után 2010. április 7. napjától a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, az E... K... Bank által meghatározott irányadó kamatláb 7%-kal növelt mértékű kamatát, valamint 439.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Az ítélet tényállása szerint az alperes üzemelteti a z....hu internetes portált, amelynek a regisztrált felhasználók részére elérhető felületén 2010 áprilisától tőzsdei adatokat szolgáltat. Az adatok valós idejű adatoknak minősülnek, melyek szolgáltatására szokásosan adatszolgáltatási szerződés megkötésével kerülhet sor,

ilyen szerződést az alperes a felperessel azonban nem kötött. Az alperesnek a felperessel a „Valós Idejű Legjobb Árszint Csomag” elnevezésű szerződéscsomagot kellett volna megkötnie ezen adatok szolgáltatására, amelynek költségvonzata 10.000 euró technikai csatlakozási díj és 12.000 euró éves jogdíj. Az adott szerződést minimum egy évre lehet megkötni és az nem mondható fel.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a szerzői jogait, mert a felperes adatbázisában szereplő adathalmazt anélkül használta fel, hogy erre vonatkozóan a felperestől felhasználási jogot szerzett volna, azaz adatszolgáltatási szerződést kötött volna. Kérte emellett az alperes eltiltását a további jogsértéstől és arra kötelezését, hogy szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok, szolgáltatások előállításában, forgalmazásában résztvevőkről és a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról. Álláspontja szerint a kereset tárgyát képező valós idejű adatok adatbázisnak minősülnek, amely mint gyűjteményes mű a szerzői jog hatálya alá tartozik. Kérte továbbá 22.000 euró tőkeösszeg és járulékai megfizetésére kötelezni az alperest szerződésen kívüli károkozás címén. Elsődleges kereseti kérelmét az Szjt. 94. §-ának (1) bekezdésére alapította.

A felperes másodlagos kereseti kérelmet is előterjesztett, amelyet a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) 5. §-ának (1) bekezdés 123. pontjára és 331. §-ának (2) bekezdésére, valamint a Ptk. 339. §-ára alapított, és az alperest a 22.000 euró megfizetésére szerződésen kívül okozott kártérítés címén kérte másodlagosan kötelezni. Emellett a Ptk. 341. §-ának (1) bekezdésére alapítva igényt formált az alperes eltiltására a veszélyeztető magatartástól és a kár megelőzéséhez szükséges intézkedések megtételére kötelezését is kérte. Előadta, hogy az alperes oldalán feltüntetett adatok tőzsdei adatnak minősülnek, amely után az alperest fizetési kötelezettség terheli, e kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint az adatösszesség nem áll a felperes tulajdonában, így az nem tartozik a szerzői jogi törvény hatálya alá és nem minősül szerzői jogi műnek, azaz adatbázisnak. A másodlagos kereseti kérelem tekintetében az alperes kifejtette, hogy az általa megjelenített, ún. CFD pozíciók nem tőzsdei adatok, ezért a Tpt. alapján sem terheli őt fizetési kötelezettség. A CFD adatok ún. származtatott derivatívák, amelyek a bankok saját termékének minősülnek és a kereskedelem azok tekintetében a bankon keresztül bonyolódik. Arra is hivatkozott, hogy ezen valós idejű adatokat az alperes nem módosította, mindössze a honlapján megjelenített egy mindenki számára elérhető honlapon rögzített adatsort oly módon, hogy azt még saját szerverén sem futtatta keresztül. Egy luxemburgi bankot nevezett meg, amelynek honlapjáról az állítása szerint mindenki számára elérhető adatokat beszerezte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a másodlagos jogcímen alapulóan találta megalapozottnak.

Megállapította, hogy a 2010 októberében az alperes által üzemeltetett „z... .hu” internetes portálon az ún. CFD pénzügyi kereskedési instrumentumokkal kapcsolatos valós idejű piaci kereskedési adatok voltak láthatóak. Ezt követően azt vizsgálta, hogy a megjelenített adatsor adatbázisnak minősül-e és mint ilyen alkotást megilleti-e a szerzői jogi védelem.

Felhívta az Szjt. 1. §-ának (3) bekezdését, 7. §-ának (2) bekezdését és 60/A. § (1) bekezdését és kifejtette, hogy a tartalmi elemek tekintetében az adatbázis megfelel a jogszabály általi előírásoknak, mivel azt adatok - a perbeli esetben számított indexek - alkotják. Nem áll fenn azonban a rendszer szerinti rendezettség kritériuma a valós idejű piaci kereskedési adatok tekintetében, mert nem mutatható fel olyan rendező elv, amely alapján az adatokat megjelenítették. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kérdéses adatösszesség, amely az ún. ajánlati könyvben ölt testet, megfelel az Szjt. szerinti adatbázis fogalmának, az adatbázis azonban nem mutatja fel a szerzői jogi oltalom feltételeit. Emellett a felperes nem minősül szerzőnek sem, mivel nem ő az adatösszesség tulajdonosa, ezért az Szjt. 94. §-ának (1) bekezdése értelmében nem jogosult a jogsértővel szembeni fellépésre.

Utalt az Szjt. XI/A. fejezetére, a 84/A. § (5) bekezdésére és az Európai Parlament és Tanács 1996. március 11-ei 96/9/EK irányelvének 7. cikk (1) bekezdésére és megállapította, hogy az adatbázis megszerzése nem járt a felperes részéről jelentős ráfordítással, ezért az kapcsolódó jogi oltalomban sem részesülhet. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság az elsődleges jogcímen előterjesztett kereseti kérelmet keresetőség hiányában elutasította.

Ezt követően a másodlagos jogcímet vizsgálta, melynek keretében mindenekelőtt abban foglalt állást, hogy a keresetben szereplő adatok tőzsdei adatnak minősülnek-e.

Felhívta a Tpt. 5. §-ának (1) bekezdés 123. pontját, amelynek alapján arra jutott, hogy a hivatkozott CFD termékek tőzsdei adatnak minősülnek, mert azok a tőzsde által számított és közzétett indexértékek.

Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes közvetlenül vagy közvetetten jutott a tőzsdei adatokhoz, amelyeket a honlapján megjelenített, mert az alperes a perben nem bizonyította, hogy bármely szolgáltatóval érvényes szerződése lenne tőzsdei adatok honlapján történő feltüntetésére, illetve őt egyéb okból nem terhelné fizetési kötelezettség a tőzsdei adatok megjelenítéséért.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem bizonyította azon állítását, hogy az adatokat az általa hivatkozott luxemburgi banktól - a W...-tól - kapta meg, ezzel szemben a W... S... a felperes megkeresésére a G... Ltd-t nevezte meg forrásként, ahonnan a tőzsdei adatokat kapta. Nyilatkozata szerint ahogy tudomást szerzett az alperes tevékenységéről, azonnal lépéseket tett a jogsértés megszüntetése érdekében, melynek eredményeképpen a G... Ltd. 2010 év elejétől nem szolgáltat tőzsdei adatot az alperesnek.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperes adateltérésekre vonatkozó okfejtését sem. E körben a felperes álláspontját fogadta el, amely szerint az alperes által említett három esetben kimutatott adateltérés abból adódik, hogy az újabb ajánlat beérkezése esetén a rendszer másodperc alatt frissül, így az eltérések

nyilvánvalóan a másodperc töredéknyi idő pillanatát tükrözik, amikor az alperesnél még nem került átvezetésre a beérkezett új ajánlat miatti árfolyamváltozás. Hangsúlyozta, hogy a több száz adatból három esetben mutatható ki eltérés, amelyből nem lehet arra következtetni, hogy az alperes nem a felperes honlapján megjelenített adatokat vette át. Hangsúlyozta, hogy az alperes a saját honlapján maga is tőzsdei adatként tüntette fel a kérdéses adatokat, ezért nem fogadta el az alperes álláspontját, amely szerint a megjelenített adatok nem tőzsdei adatnak minősülnek.

Felhívta a Tpt. 331. §-ának (2) bekezdését és megállapította, hogy az alperes harmadik, külső személyek számára hozzáférhetővé, általuk letölthetővé és felhasználhatóvá, de mindenképpen felismerhetővé tette a perbeli adatokat, ezért nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy azokat nem tárolta és nem használta fel. Hangsúlyozta, hogy a felperes a „Távkereskedés működtetésének és használatának rendjéről” szóló szabályzata csatolásával igazolta, hogy az adatbázis adatai zárt rendszert alkotnak, amelybe belenyúlni, abban adatot módosítani és az adatokon változtatni nem lehet. A felperes a kereskedési kódexről szóló szabályzatának csatolásával igazolta továbbá, hogy ezen adatok átadásáért őt ellenérték illeti meg, melynek összegszerűsége tekintetében az elsőfokú bíróság elfogadta a „Valós Idejű Legjobb Árszint Csomag” elnevezésű szerződés-csomag standard változatát, amelyben 10.000 euró technikai csatlakozási díj és 12.000 euró éves jogdíj szerepel. Mindezek alapján a felperes 22.000 euró összegű tőkekövetelését a felperes által csatolt szerződésminta és díjtáblázat alapján az elsőfokú bíróság igazoltnak látta.

Hangsúlyozta, hogy a jogsértés a mai napig fennáll, ezért az ilyen jellegű cselekményektől a Ptk. 341. §-ának (1) bekezdése alapján eltiltotta az alperest a felperes további károsodástól való megóvása érdekében.

A kamatfizetés kezdő időpontjaként a jogsértés észlelésének napját, 2010. április 7-ét fogadta el a felperesi keresettel egyezően. A kamat mértékét a Ptk. 301/A. §-a alapján arra figyelemmel határozta meg, hogy a tőkekövetelés pénzneme euró.

A pernyertesség-pervesztesség arányát 50-50%-ban állapította meg, erre tekintettel a perköltség viseléséről a Pp. 78. §-ának (1) és 81. §-ának (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének teljes körű elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Ismételten kifejtette, hogy a CFD termékek nem tőzsdei termékek, azok egy bank termékei, melyek árfolyama a bank egy termékének árfolyamán alapul. A CFD termékekkel történő kereskedelem során pedig ezen banki termékek árfolyamváltozására tekintettel kerül sor a szerződés megkötésére, mindebből következően az alperes nem tőzsdei adatokat jelenített meg a honlapján. A Tpt. 5. § (1) bekezdésének 123. pontja szerint csupán a tőzsde által számított és közzétett

indexértékek minősülnek tőzsdei adatnak, azonban a CFD adatok nem a tőzsde, hanem az adatot módosító bank által kerülnek számításra, módosításra és közzétételre. Erre tekintettel hibás az ítéletben foglalt azon jogértelmezés, miszerint a CFD termékek tőzsdei termékeknek minősülnek. Emellett a nemzetközi joggyakorlat is elismeri a CFD adatok tőzsdei termékektől való különbözőségét.

Továbbra is hangsúlyozta az alperes a fellebbezésében, hogy nem ő tette közzé a CFD adatokat, hanem egy bank jelenítette meg azokat, amelyek bárki által hozzáférhetőek voltak. Az alperes honlapján a bank szellemi tulajdonában álló nyilvános adatok a felhasználók böngészőjén keresztül közvetlenül a publikus forrásból jelentek meg, azokat az alperes nem használta, nem rögzítette, nem tárolta és saját szerverén sem futtatta át. Az alperes mind az ellenkérelmében, mind a 2012. március 22-ei közjegyzői ténytanúsítványban megjelölte az adatok forrását, melyen azok nyilvánosan elérhetőek voltak. A nyilvános adatszolgáltatás megszűnését követően az adatok az alperes számára sem voltak elérhetőek, ezért az alperes honlapján sem volt megtekinthető a vitatott információ.

A fellebbezés érvei szerint az alperes a 2012. május 24-én kelt beadványában hat különbözőséget tüntetett fel a keresetlevél mellékleteiben szereplő számos eltérés mellett. Mindez egyértelműen bizonyítja, hogy a CFD termékek, valamint a tőzsdei adatok nem minden időpillanatban azonosak.

Vitatta az alperes a fellebbezésében, hogy a jogsértés a mai napig fennállna, hangsúlyozva, hogy a forrásadatok letiltását követően az alperes honlapján sem voltak megtekinthetőek a kérdéses adatok.

Sérelmezte a fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét is, hangsúlyozva, hogy az 50%-os pernyertesség alapján a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint az alperes nem lett volna kötelezhető a felperes számára 316.500 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés az alábbiak szerint, részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, és abból túlnyomórészt helytálló érdemi döntést hozott.

Helyesen állapította meg, hogy a 2010 októberében az alperes által üzemeltetett „z....hu” internetes portálon az ún. CFD pénzügyi kereskedési instrumentumokkal kapcsolatos valós idejű piaci kereskedési adatok voltak láthatóak. A másodfokú bíróság osztotta az álláspontját abban, hogy a hivatkozott CFD termékek tőzsdei adatnak minősülnek, mert azok a tőzsde által számított és közzétett indexértékek.

A Tpt. 5. § (1) bekezdésének 123. pontja szerint tőzsdei adat a tőzsdei kereskedés során a tőzsdére bevezetett tőzsdei termékek vonatkozásában a tőzsdei kereskedők által tett, és a kereskedési rendszer által sorbarendezett ajánlatok, továbbá a létrejött tőzsdei ügyletek ár- illetve árfolyam-információi, valamint a tőzsde által számított és közzétett index értékek.

Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel a Tpt. 331. §-ának (1) és (2) bekezdését, amely szerint a tőzsde a tőzsdei kereskedők és a befektetők tájékoztatása érdekében köteles biztosítani a tőzsdei adatok nyilvánosságát. A nyilvánossá tétel a tőzsde vagy vele szerződéses kapcsolatban álló más szervezet által történhet. A tőzsde jogosult a tőzsdei adat - szabályzatban meghatározott időn, de legfeljebb húsz percen belüli - átadásáért ellenértéket kérni. A szabályzatban meghatározott időt - 15 percet - követően a tőzsdei adat bárki által szabadon felhasználható.

A felperes a „Távkereskedés működtetésének és használatának rendjéről” szóló szabályzata csatolásával bizonyította, hogy az adatbázis adatai zárt rendszert alkotnak, amelybe belenyúlni, abban adatot módosítani és az adatokon változtatni nem lehet. A felperes a kereskedési kódexről szóló szabályzatának csatolásával igazolta továbbá azt is, hogy ezen adatok átadásáért őt ellenérték illeti meg. A perbeli esetben a tőzsdei adatok a felperes kereskedési rendszerének részét képező ajánlati könyvben a tőzsdei kereskedők által bevitt ajánlatok formájában keletkeznek. Ezen tőzsdei adatok felhasználását és továbbítását a felperes csak az adatszolgáltatási szerződés megkötését követően engedélyezi az adatszolgáltatók részére, a szerződésben megállapított díjak megfizetése ellenében. Az alperes a felperessel adatszolgáltatási szerződést nem vitásan nem kötött, és az adatokat technikailag sem a felperestől vette át. A felperes engedélye és díjfizetés hiányában azonban az alperes nem volt jogosult arra, hogy bármilyen harmadik forrásból megszerzett valós idejű tőzsdei adatokat a honlapján közzétegyen. Az alperes az adatokat kezdetben maga is ingyenes tőzsdei adatokként reklámozta a honlapján, illetve a „z....hu” oldal „gazdaság” rovatában hosszú ideig „tőzsdei adatok” megjelöléssel tette közzé. Az elnevezésen pusztán azt követően változtatott, hogy a felperes felhívta a figyelmét a jogsértésre, ettől kezdve CFD elnevezéssel tette közzé ugyanazon tőzsdei adatokat. Alaptalanul hivatkozott ezért a fellebbezésében arra, hogy az általa megjelenített CFD adatokat nem ő tett közzé, mert ahogy azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében, az alperes harmadik, külső személyek számára hozzáférhetővé, általuk letölthetővé és felhasználhatóvá, de mindenképpen felismerhetővé tette a perbeli adatokat, ezért nincs jelentősége annak, hogy azokat nem tárolta és nem használta fel.

Az alperes az ismertetett jogellenes magatartásával a felperesnek kárt okozott, melynek összecszerűsége tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el a „Valós Idejű Legjobb Árszint Csomag” elnevezésű szerződés-csomag standard változatát, amelyben 10.000 euró technikai csatlakozási díj és 12.000 euró éves jogdíj szerepel. Helyesen utalt a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a tőzsdei adatok számszerű értékéhez mind a felperesnek, mind a tőzsdei adatszolgáltatóknak és befektetőknek komoly gazdasági érdeke fűződik, mert a felperes, illetve a tőzsdei adatszolgáltatók e védett adatok értékesítéséből bevételre tesznek szert, a tőzsdei befektetők pedig ezen adatok felhasználásával kereskednek a tőzsdén. Mindezek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes 22.000 euró összegű kártérítés, mint elmaradt vagyoni előny megfizetésére tarthat alappal igényt az alperessel szemben.

Helyesen mérlegelt, amikor az alperes adateltérésekre vonatkozó érvelése ellenében a felperes álláspontját fogadta el. A több száz adatból három esetben volt kimutatható eltérés, amelyből a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem lehet arra következtetni, hogy az alperes nem a felperes honlapján megjelenített adatokat vette át. Az sokkal inkább magyarázható a felperes által előadott okfejtéssel, amely szerint újabb ajánlat bevitele esetén az alperes honlapjának frissülése technikai okokból valószínűsíthetően egy-két másodperces késésben lehetett. Mivel az adatszolgáltatási szabályzat szerint valós idejű tőzsdei adatnak számít a tőzsdei adat a keletkezésétől számított 15 percig, a Tpt. rendelkezései szerint a keletkezést követő 20 percig, így még ezen néhány eltérő adat is minden kétséget kizáróan valós idejű tőzsdei adat volt. A fellebbezés adateltérésre vonatkozó érveit ezért a Fővárosi Ítéltábla sem találta alaposnak.

Alappal hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a forrásadatok letiltását követően a honlapján már nem voltak megtalálhatóak a kérdéses adatok, ezért a jogsértés már nem áll fenn. Emellett arra is utal a másodfokú bíróság, hogy a Ptk. 341. §-a szerinti eltiltás a perbeli esetben nem alkalmazható. E szabály olyan helyzetben teszi lehetővé az intézkedést, amikor a kár még nem következett be, ám annak veszélye fennáll. A bírósági jogvédelem e fajtája a gyakorlatban elsősorban a szomszédjogi szabályok alkalmazása során, illetve a környezetvédelmi szabályokkal összefüggésben fordul elő. A perbeli esetben a másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozatlanul került sor az elsőfokú bíróság által az alperes veszélyeztető magatartástól való eltiltására - az ítélet szóhasználata szerint az attól való tartózkodásra -, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet vonatkozó részét megváltoztatva a felperes veszélyeztető magatartástól való eltiltásra irányuló kereseti kérelmét elutasította.

A felperes keresete 22.000 euró kártérítés és járulékai megfizetésére irányult, amelynek alapjául két jogcímet jelölt meg, elsődlegesen szerzői jogi jogsértéssel okozott kárként, másodlagosan szerződésen kívül okozott kárként érvényesítette egyazon összegre vonatkozó igényét, mely kereseti kérelmeket látszólagos tárgyi keresethalmazatként terjesztette elő. Az ilyen „eshetőleges” kereset, bár feltételesen több kereseti alapot foglal magában, ténylegesen nem eredményez keresettöbbséget, azaz nem jelent valódi keresethalmazatot. Erre tekintettel amennyiben a bíróság valamelyik alapon megalapozottnak találja a felperes keresetét, az esetben nem kell a meghaladó kereset elutasításáról rendelkeznie. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítélet meghaladó keresetet elutasító rendelkezését mellőzte.

Mindebből az következik, hogy a felperes a kártérítési követelése tekintetében az elsőfokú eljárásban pernyertesnek tekinthető azzal, hogy a kártérítést nem az elsődleges, hanem a másodlagos kereseti kérelemben megjelölt jogcímen ítélte meg az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú ítéletben megállapított ügyvédi munkadíj ezért a 22.000 eurós pertárgyérték és az ítélet meghozatalakor érvényes euró/HUF MNB középárfolyam és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet vonatkozó szabályainak figyelembe vételével még annak ellenére sem tekinthető eltúlzottnak a

megállapítható ügyvédi munkadíj 50%-ában, hogy a másodfokú eljárás eredményeként a meg nem határozatható pertárgyértékkel számítható veszélyeztető magatartástól eltiltás kapcsán pervesztesnek minősül a felperes. Ebben a részében helyes az elsőfokú döntés.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a veszélyeztető magatartástól eltiltás iránti kereseti kérelmet elutasította, mellőzte a meghaladó keresetet elutasító rendelkezést, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A kis részben eredményesen fellebbező alperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított, 100.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú részperköltség megfizetésére.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 576.000 forint fellebbezési illeték viseléséről - amelynek összegét a marasztalásra irányuló kereseti kérelem vonatkozásában 528.000 forintban, az eltiltásra irányuló kereseti kérelem tekintetében 48.000 forintban állapított meg -, az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése szerint határozott.

, 2013. március 26.

Dr. Lesenyey Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: